

Jeg kom med i Informations anmeldergruppe

Samtaler med Flemming Mouritsen i perioden 2008 til 2012 ved Herdis Toft og Karin Esmann Knudsen

Kom der nogen reaktioner på din kritik?

– Jeg kom med i Informations anmeldergruppe. Vi lavede et stort tillæg med børnelitteratur, og jeg skrev bl.a. en artikel om Legoratur. Lego kunne ikke lide, at vi skrev kritisk om Lego, og jeg modtog en to meter lang fax. Det var den første kontakt, jeg havde med Lego. Niels Mors havde først haft en anmeldelse af nogle legoklodser. Året efter havde jeg en anmeldelse af nogle bøger. Det gik på en forklaring af, hvad det var, Lego havde gjort for at stimulere hele deres ideologiske historie om udvikling og faser. Det var ikke højpandet kritisk, ikke vredt eller noget. Vi blev inviteret, jeg har været dernede som konsulent. De var interesseret i vores kritik, for de havde opdaget, at når de inviterede psykologer, så virkede det ikke. Erik Stærfeldt og jeg besøgte dem, det var ligesom at komme til Andeby, de havde det hele selv.

Så der var en interesse for feltet?

– Der kører en række debatter, og dem kan man faktisk aflæse i udgivelserne fra Informations anmeldergruppe og i BIXEN. Så der er en bredde i det, hvor der både er tidsskrifter og nordiske netværk, som hele vejen igennem har været en blanding af netværk mellem folk, der forsker i stof-

fet, og formidlere, undervisere og kulturarbejdere. Der har været mange praktisk udøvende kunstnere af forskellig art, børnebogsforfattere, som var helt integreret i de her ting. Og der begynder så også de seancer på Biskops Arnö. Det er i begyndelsen af 1980'erne, hvor vi fik lavet et børnekulturgeforløb på linje med de forfattertræf de havde. Med deltagelse af Asger Ahlberg og specielt Birgitta Øslund. Med undervisning på universiteter indimellem på Københavns Universitet, hvor både Søren Vinterberg og Ove Kreisberg har kørt nogle forløb på Litteraturhistorie. Jeg tror også, Mette Winge også var inde på et tidspunkt i København. På en måde var det en situation, som var skidegod, fordi den var fuldstændig uafhængig af hele den der institutionskørsel. Jeg havde det fint med, at jeg kunne skøjte fra det ene til det andet for at sige det på den måde. Men det var egentlig et spørgsmål om ikke at ville have en fast stilling, hverken på seminariet eller på universitetet. I det øjeblik, jeg blev ansat på universitetet, ville jeg være blevet slugt af det institutionelle og havde også skullet forholde mig til hele den kogende gryde af alle mulige konflikter og interesser. Det blev jo så også tyndt med stillinger efter 1976. Da søgte jeg et seniorstipendiat, og det fik jeg, og så var jeg lykkelig over, at jeg ikke behøvede at skulle gå ind i det slagsmål.

Det er bare surt sådan noget

Martin er vild med Tanja. Hun har det med at spille kostbar. Martin render i røven af hende og spørger, om hun vil lege med ham. Men det er sent hen på eftermiddagen. Tanja er også træt, vendt indad i blikket. Hun ulejliger sig ikke engang til at sige nej. Hun ryster kun lige frem og tilbage med hovedet. Martin spørger mange gange. Han står ligefrem og danser foran hende med lys i øjnene, men uden synderligt held.

Han må alligevel være kommet noget i lag med hende. Mens pædagogen er væk et øjeblik, er han kommet til at klemme hendes finger i et vindue. Tanja hyler, hun kommer hen til pædagogen, fortæller godt forurettet sagen. Den voksne trøster hende lidt. Martin står bagved og kikker på. Så går han ud. Kommer ind igen. Går hen til Tanja med hånden lukket. Åbner den og har en krone i hånden, som han har fået til fødselsdag den foregående dag. Kigger på Tanja. Og siger: – Den må du gerne få.

Tanja ryster lige med hovedet.

En halv time senere er Martin igen kommet til at klemme Tanjas finger. Den voksne trøster hende. Tager hende på skødet. Så ser hun Martin. Han sidder på gulvet med hovedet liggende på en stol og hænderne omkring hovedet. Den voksne går hen og spørger, om han er træt. Klokkeren er jo også mange. Han kigger op med store øjne. Og siger:

– Neej, jeg synes bare, at det er så træls, at jeg er kommen til og klemme Tanjas fingre to gange, når jeg nu synes, at hun er så sød.

Så går den voksne hen og spørger Tanja, om hun alligevel ikke synes, at han er lidt sød. Hun drejer bare lige hovedet frem og tilbage, mens Martin kigger efter hende.

(Publ. i Information 24. november 1983)